

On saarnattava itsellekin evankeliumia

Lempäälästä Kauniaiisiin

Timo Junkkaala on työskennellyt Suomen Raamattuopistolla vuodesta 1993, ensin rehtorina ja vuodesta 2005 säätiön toiminnanjohtajana. Ennen Raamattuopistoa hän ehti työskennellä 20 vuotta eri tehtävissä Opiskelija- ja Koululaislähetyksessä.

”Olen kotoisin Lempäälästä, jossa oli 60-luvun alussa herätystä. Minä tulin herätykseen 13-vuotiaana, ja kävin Raamattuopiston rippikoululeirin 1964. Kun lähdin opiskelemaan teologiaa, ajattelin kai enemmän uskonnonopettajan kuin papin työhön valmistumista. Vuoden verran toiminkin opettajana ennen kuin sain kutsun OPKOon.”

”Ehkä voi sanoa, että tutustuin OPKOssa STI:hin jo ennen kuin sitä oli varsinaisesti olemassakaan. Vuosikymmeniä oli elänyt huoli siitä, että opiskelijat saivat teologisessa tiedekunnassa liian liberaalia opetusta. Meillä pyöri OPKOssa teologipiiri, jota voi pitää eräänlaisena STI:n edeltäjänä. Osa tästä OPKOn työstä onkin nyt siirtynyt STI:lle”, Timo muistelee.

Hän kuvailee suhdettaan STI:hin veljelliseksi – hänen veljensä Eerohan toimi pitkään STI:n pääsihteerinä. Läheinen yhteys on ollut jo OPKOn ajoista myös nykyisiin työntekijöihin. Tällä hetkellä Timo toimii STI:n hallituksen puheenjohtajana.

”Pidän STI:n työtä erittäin tärkeänä ja merkittävänä. Tärkeintä on tietysti se, mitä tehdään teologian opiskelijoiden hyväk-

si, että he saisivat kasvaa kutsumukseensa Jumalan sanan alla. Mutta STI:llä on ollut keskeinen merkitys myös herätysliikejärjestöjen yhteistyöelimenä. Toivon, että ystäväjoukko voisi rukouksillaan ja taloudellisella tuellaan pitää STI:n pystyssä.”

Raamatunopetusta ja rakennusprojekti

”En tiedä, voiko sitä tunnustaa, mutta pidän työstäni. Yksi omituisuuteni on, että viihdyn työssä, jossa on paljon erilaista tekemistä. Joskus tulee valitettua sitä, että kun niin monia erilaisia haasteita. Mutta sitten olen huomannut, että itse asiassa pidän tästä työn monipuolisuudesta.

Mieluisimpiin työtehtäviin kuuluu opettaminen. Viime vuosien kiintoisimpia kokemuksia ovat olleet Matka halki Raamatun-tapahtumat, joita on pidetty viikonloppukursseina eri puolilla Suomea. Se on ollut samanaikaisesti haastavaa ja mukavaa. On ollut jännittävä nähdä, miten luennoille on tullut sellaisiakin ihmisiä, jotka eivät tavallisesti käy seurakunnan tilaisuuksissa. Monet haluavat saada jonkinlaisen kokonaiskäsityksen Raamatusta.

Matkustaminen on mukavaa, kunhan sitä ei ole liian paljon. Matkoilla on sekin hyvä puoli, että saa ja pitää jättää muut asiat ja sekava työpöytä ja voi keskittyä vain yhteen asiaan”, Timo kertoo.

”Yksi iso juttu viime vuosina on ollut myös nuorisotyönohjaajakoulutuksemme



kasvu Diakonia-ammattikorkeakoulun osana. Voimme kai pitää luottamuksen osoituksena hyvin tehdystä työstä sitä, että Diakin Kauniaisten toimipaikasta on kasvanut maan suurin kirkon nuoriso-ohjaajia kouluttava yksikkö.”

”Opiskelijamäärän kasvu on positiivinen ongelma: tilat ovat käyneet ahtaiksi ja olemme pakotetut rakentamaan lisää. Viime aikoina olen entistä useammin saanut olla mukana sellaisissa asioissa, joista en itse ymmärrä mitään”, Timo naurahtaa ja tarkoittaa rakennustyötä. Sopivasti taustalla kuuluu työn ääniä. Laajennusosaa liitetään parhaillaan vanhaan päärakennukseen.

”Se on iso hanke. Tarvitsemme paljon ystävien esirukousta ja taloudellista tukea, Timo kertoo. ”Rakennusprojektin olisi tarkoitus valmistua kesällä niin, että syksyllä pääsisimme aloittamaan uusissa tiloissa.”

Timo iloitsee siitä, että rakennushanke on saanut tukea hyvin huomattaviltakin tahoilta. Tellervo Koivisto lupautui hankkeen suojelijaksi. Timo toivoo, että rakennushanketta voidaan pitää rohkaisevana toivon

merkkinä taloudellisen laman ja nuorten maailmassa koettujen hämmentävien asioiden keskellä.

Joka aamu on armo uus!

Timo lainaa Karl Barthin ajatusta: Teologin on puhuttava sellaisesta, mistä ei oikeastaan voi puhua. Jumalasta puhuminen on papin suuri ja samalla mahdoton tehtävä. Mitä sanoa sellaisesta, mitä ei voi käsittää?

”Erityisen vaikeaksi kaiken tekee se, kun näkee oman elämänsä virheet, senkin ettei elä niin kuin opettaa. Onko ollenkaan oikein, että tällainen tekee hengellistä työtä? On kai vain yritettävä saarnata itsellekin evankeliumia. Onneksi Jumalan rakkaus ei ole kiinni meidän onnistumisestamme eikä edes uskostamme. Raamatun opettamisessa on se hyvä puoli, että siinä kuulee itsekin hyviä asioita Jumalasta. Miten tässä ollenkaan selviäisi, jos työ ei pakottaisi aina uudelleen tarttumaan Raamattuun”, Timo pohtii.

”Ihminen tuntuu olevan sellainen, että Jumalan merkityksen aavistaa parhaiten silloin, kun on jostain syystä vaikeaa. Silloin tulee todeksi se, mitä opetuslapset sanoivat Jeesukselle: Minne muualle menisimme, sinulla on ikuisen elämän sanat. Jumalan sana muistuttaa aina siitä, mikä on lopulta tärkeää, ja ettei muutakaan apua ole.”

Timo kertoo laittavansa itselleen tärkeitä raamatunjakeita tietokoneensa salasanaksi. Nykyistä ei kerrota, mutta edellinen salasana oli Valitusvirsiens luvusta kolme jae 22. Valitusvirret tuli läheiseksi erityisesti kymmenen vuotta sitten isän kuollessa. Kolmannessa luvussa kerrotaan, mistä löytyy toivo toivottomuuden keskellä. ”Kuitenkin minä toivon ja odotan, sillä...” Kannattaa lukea. Siellä puhutaan myös joka-aamuisesta armosta.

Maratonjuoksijasta pyöräilijäksi

”Aiemmin sanoin harrastuksekseni maratonin keskeyttämisen, mutta nyt olen jättänyt sen nuoremmille. Kirjoittaminen on ollut sekä työtä että harrastus.” Timo on kirjoittanut mm. rippikoulukirjan sekä viidennen herätysliikkeen ja Raamattuopiston historiaan liittyvien Osmo Tiililän ja Urho Muroman elämäkerrat. Timo naurahtaa, että viimeisin henkilö, josta hän on kirjoittanut taitaa olla kuitenkin se tärkein.

Sen kirjan nimi oli *Mitä tiedämme Jeesuksesta*.

Vapaa-ajan sujumisesta huolehtivat nykyisin mm. neljä lastenlasta, vanha omakotitalo ja koira. Kymmenen kuukauden ikäisellä Hovawartilla on kuulemma ainakin toistaiseksi enemmän intoa ja kokoa kuin järkeä. Syö kaiken mitä löytää ja viimeksi raivasi tiensä talon alle.

”Meillä on myös tapana tehdä vaimoni Marjatan kanssa joka kesä viikon mittainen pyöräretki. Suosittelemme erityisesti Mälaren seutua ja Gotlantia. Monenlaista on koettu ja jotain ehkä kantapäähän kautta opittu. Annamme mielellämme vinkkejä, jos joku innostuu lähtemään vastaaville retkille”, Timo toteaa.

Mariliina Metsävirta

Raamattuopiston rakennushanketta voi tukea soittamalla numeroon 0700 91560 (21,50 euroa) tai lahjoittamalla tilille 80011-68411, viitenumero 130 000 980 511. Lisätietoja www.sro.fi.
Kiitos tuestasi.

rakas

I H M I N E N

2009

Suomen Evankelinen Allianssi (SEA)*, ent. MESK (Maailmanevankelioimisen Suomen keskus) haastaa kristityt ja seurakunnat antamaan toiselle ihmiselle aikaa ja huomiota. Vuoden 2009 teema on Rakas ihminen. Jokainen ihminen on ainutlaatuinen! Jumala on luonut ihmisen omaksi kuvakseen, mieheksi ja naiseksi.

Rakas ihminen -teemavuonna kristittyjen toivotaan pitävän esillä turvapaikanhakijoiden, vainottujen kristittyjen ja muiden sorrettujen ihmisten ihmisoikeuksia sekä avioliiton ja perheen merkitystä.

Tähän teemaan on helppo yhtyä. Siunatkoon hyvä Jumala meitä ja kaikkia ihmisiä ja auttakoon meitä toimimaan lähimmäisemme parhaaksi.

HP

*MESKin kevätkokous on päättänyt yhdistyksen nimen- ja sääntömuutoksesta Suomen Evankeliseksi Allianssiksi (SEA) Tampereella 27.3.2009. Muutosprosessi laiteetaan vireille Patentti- ja rekisterihallinnossa. Nimenmuutosta ei ole vielä virallisesti vahvistettu, mutta nimeä Suomen Evankelinen Allianssi aletaan käyttämään epävirallisesti jo nyt.